

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Sparekassen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz03val-shoot-idm139896128832320/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

Adolf.

Meget vel.

(Gætter sig ved Siben af Janusine).

Skaarup

(kommende sig).

Seer De, det er Dem formodentlig bekjendt, at der i mange Aar har boet hos os en aldrende Pen-sionist, ved Navn Sørensen. Han var Beberfrend, lidt sær og paafaaelig og havde vistnuol sine Heil, men han døde som en fren, gudhengiven Mand og — naar Enden er god, er Alting godt, som jeg pleier at sige. Jeg vil mangen Aftenstund favne ham ved en Styrvolt —

Mad. Skaarup.

Alt det veed Herr Adolf. Fortel du fort og godt, at Sørensen er død paa Hospitalet, og at man nu har aabnet hans Testament.

Skaarup.

Baja da. — Dette Testament indeholder først adskillige Clansjuler angaaende hans Begravelse, f. Ex. at han vil begraves med Paruk paa, da han altid har lidt meget af Gigt i Hovedet; at man skal give ham et Stykke Valrits og en Pose Hyldehee med og to Par blaa, uldne Banter; at man skal ....

Mad. Skaarup.

Bad mig fortelle, Mand! du bliver aldrig

færdig. — Dette Testament indeholder den Claraful, at han har efterladt os 300 Rigsdaler, med det Tilføjende, at han havde den faste Tro, disse Penge vilde støtte hele vor Familie Lykke og Besignelse, naar de bleve rigtigt anvende.

Skaarup.

Rigtigt og sparsommeligt anvende, staer der. Det Ord maa man Stam lægge Mørke til.

Mad. Skaarup.

Nu gaaer vor Disput ud paa, hvorledes vi skal anvende disse Penge, for at Sørensens Spaadom kan gaae i Opfyldelse. Han var en flug Mand, og har ikke sat disse Ord hen for Ingenting. Min Mand mener — ja, Mand, siig du nu først din Menning.

Skaarup.

Jeg for min Parti legger Estertryk paa Testators Ord: sparsommeligt. Sørensen har i mine Belmagts-Dage ofte raadet mig til Deconomie og til at sætte nogle af mine Penge fast for paakommende Tilsælde. Men dengang vilde jeg ikke høre ham. Siden, da det gik tilbage for mig, var det for sildigt. Nu dersor, da han har testamenteret os denne Sum, mener jeg, at vi skal sætte den fast, og foreslaer jeg Sparefassen. Der staer den sikkert og forrenter sig. Naar endel Aar er gaaet hen, er det en ganste Køn lille Summa, hvormed jeg kan afbetale en gammel